

[Ejler Koch.]

mer, herunder ikke mindst problemerne omkring de beskyttede boliger, som det ud fra et samfundsmæssigt synspunkt er i høj grad ønskeligt at få bygget væsentligt flere af. Men spørgsmålet er, om finansieringsreglerne og den begrænsede mulighed for rentesikring gør det muligt at få bygget det tilstrækkelige antal.

Jeg skal ikke her komme nærmere ind på de problemer, som dette lovforslag rejser også vedrørende de sociale institutioner, men vil sige, at socialdemokratiet naturligvis vil medvirke til en grundig udvalgsbehandling. Vi må se, hvor langt vi kan nå på kollegiebyggeriets område, men det forekommer mig noget tvivlsomt, om vi kan nå til vejs ende med de sociale institutioners finansiering i denne folketingssamling.

Johan Philipsen (V):

Der er jo særdeles gode grunde til, at jeg ikke er i stand til og heller ikke vil udtale mig kritisk om det foreliggende lovforslag.

En ny finansieringsform for kollegier var jo nødvendig, for det har vist sig, at det ikke var muligt at bygge kollegier under den finansieringsform, der er gældende i øjeblikket, måske med undtagelse af visse egne i landet, hvor byggeomkostningerne er lave, og hvor kommunerne er villige til at yde støtte under en eller anden form. Vi har efter min mening stadig brug for at kunne bygge enkelte kollegier i den traditionelle form i købstæder, hvor der er en stor uddannelsesinstitution, og vi bør derfor ikke helt afskære os fra den mulighed.

Men i øvrigt er det sådan, at der er almindelig enighed om, at det fremtidige byggeri skal integreres i den almennyttige boligmasse. Jeg skal ikke ved denne lejlighed diskutere finansieringsformen, men det var efter min mening naturligt at tilrettelægge finansieringen efter de retningslinjer, som nu er gældende for det almennyttige byggeri, og jeg ser da gerne i udvalget eksempler på, hvilken virkning forslaget vil få, hvilke priser pr. værelse der vil komme ud af dette forslag.

Så skal jeg da kun føje til, at venstre selvfølgelig er parat til at drøfte også de nødlidende kollegiers forhold, helst under den forudsætning, at vi foretager en deling imellem dem, der overholder landets love, og

dem, der ikke gør det, men i øvrigt vil jeg sige, inden jeg forlader kollegierne, at jeg har hidtil været tilhænger af, at kollegiebestyrelserne sammensættes sådan, som lovforslaget foreslår, men de erfaringer, vi har høstet i de senere måneder, gør i hvert fald, at jeg er nødt til på venstres vegne at tage forbehold over for, hvorvidt vi også fremover vil tolerere, at et i øvrigt meget godt tilbud fra folketingets side til de unge bliver misbrugt i den grad, som vi har været vidne til.

Med hensyn til institutionsbyggeriet vil jeg sige, at det i øjeblikket er et meget broget billede med forskellige muligheder for statsstøtte. Efter min mening er det en logisk konsekvens af loven om social bistand af 19. juni 1974, at det fremover skal være en kommunal opgave. Jeg deler altså ikke denne frygt for, at vi ikke skal få institutioner nok. Når kommunerne skal sørge for driften, må det også være naturligt, de sørger for tilvejebringelsen, og jeg skal kun til sidst sige, at jeg er tilhænger af, at vi bevarer velfærdssamfundet, men den mest fornemme måde at gøre det på, er ved, at vi får velfærdssamfundet til at fungere så godt, som det nu er gørligt.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Da mit partis boligpolitiske ordfører ikke vil være til stede i folketinget under anden og tredje behandling af forslaget, skal jeg gøre nogle bemærkninger om fremskridtspartiets stilling.

Når man skal gennemføre ret vidtgående ændringer i lovgivningen, er det selvfølgelig vigtigt, at man har gode argumenter på hånden, og jeg har derfor med interesse undersøgt, hvad regeringens argument var for den del af lovforslaget, der drejer sig om støtte til opførelse af boliger for unge under uddannelse.

Det vigtigste argument, som findes i bemærkningerne til lovforslaget, eller i al fald det mest iøjnefaldende, er det, at man i og for sig erkender, at den kollegiepolitik, de såkaldt ansvarlige partier har ført på dette område, har været forfejlet. Der står i bemærkningerne, at de store kollegier, der er opført i de senere år, bliver til ghettoer. Det er ikke noget, jeg siger, det er noget, regeringen siger i sine bemærkninger. Der står også, at kollegiegierne er blevet sårbare i